

IN FESTO
OMNIUM
SANCTORUM.

AD VESPERAS.

Antiph. Vidi turbam magnam, cum reliquis de Laudibus, 497. **Psalmus.** Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 131. & loco ultimi, Psalmi. Laudate Dominum omnes Gentes. 137.

Capitulum. Apoc. 7. Ecce ego Joannes vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi: & clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ & mari, dicens: Nolite nocere terræ & mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

Hymnus.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuz ad Tribunal gratie
Patrona virgo postulat.
Et vos beata per novem
Distincta gyros agmina:
Antiqua cum presentibus,
Futura damna pellite.
Apostoli cum Vatribus
Apud severum Iudicem,
Veris reorum flentibus
Exposcite indulgentiam.

Vos purpurati Martyres,
Vos candidati præmito
Confessionis, exules
Vocate nos in patriam.
Choræ C. sta Virginum,
Et quos cremus incolas
Transmisit astris, Calitum
Locate nos in sedibus.
Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus:
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna secula.
Amen.

V. Letamini in Domino, & exultate usque. Et gloria-mini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.
Angeli, Archangeli, Throni
& Dominaciones, Principatus
& Potestates, Virutes
celorum, Cherubim atque
Seraphim, Patriarchæ &
Prophete, sancti Leges Doc-
tores, Apostoli, omnes Chr-
sti Martyres, sancti Confes-
siones, Virgines Domini,
Anachorite, Sanctique omnes
intercedite pro nobis.

Oratio.

Omnipotens sempiterna
Deus, qui nos omnium
X 4 Sanc-

S. Moreno Tizala fe.

Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quesumus, ut desideratam nobis tue propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. Per Dominum, Ad Matutinum, Invitator.

Regem regum Dominum venite adoremus. * Quia ipse est corona Sanctorum omnium. **Psalm.** Venite, exultemus. 2. **Hymnus.** Placare, Christe, ut supra. 487.

In primo Nocturno, Ant. Novit Dominus viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentiae non sedit: Sed in lege Domini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo: **E**t folium ejus non defluet: * & omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prociat ventus a facie terra.

Ideo non resurgent impij in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

-1112

Quoniam novit Dominus viam justorum, * & iter impiorum peribit.

Antiphona. Novit Dominus viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

Antiphona. Mirificavit Dominus sanctos suos, & exaudivit eos clamantes ad se.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * & exaudi orationem meam.

Fili hominum usquequod gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quaritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudivit me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificia justitiae, & sperate in Domino: * Multi d'unt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti latitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum: * dormiam, & requiescam:

Quoniam tu Domine singulariter in spe: * constituisti me.

Anti-

Antiphona. Mirificavit Dominus sanctos suos, & exaudivit eos clamantes ad se.

Antiphona. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria & honore coronasti sanctos tuos, & constituisti eos super opera manuum tuarum.

Psalmus 8.

Domine Dominus nosster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super celos.

Ex ore infantium & lactentium perfectisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres caeli, & pisces maris: * qui perambulantesimitas maris.

Domine Dominus nosster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiphona. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria & honore coronasti sanctos tuos, & constituisti eos super opera manuum tuarum. **V.** Letamini in Domino, & exultate justi. **R.** Et gloriamini omnes recti corde. **P**ater noster. **Absolutio.** Exaudi Domine. **V.** Jube domne benedicere. **Benedictio.** Benedictioe per petua.

Ex libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Lectio 1.

Cap. 4.

Et ecce sedes posita erat in caelo, & supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis & sardinis: & iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinae. Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor: & super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumstanti vestimentis albis, & in capribus eorum corona aurea. Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis tamquam mare vitreum simile crystallo: & in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante et retro. Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal

X f ha-

habeus faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilæ volantæ. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: & in circuitu, & intus plena sunt oculis: & requiem non habebant die ac nocte, d centia: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est.

¶ Vidi Dominum sedentem super solum excelsum & elevatum: & plena erat omnis terra maiestate ejus. Et ea quæ sub ipso erant, replebant templum. ¶ Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ alteri. Et ea **Benedictio.** Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

Cap. 5.

ET vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signatum sigil is septem. Et vidi Angelum fortem, predicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum, & solvere signacula ejus? Et necmo poterat, neque in celo, neque in terra, neque subter terram, aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fleviſſis: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David,

aperire librum, & solvere septem signacula ejus. Et vidi: & ecce in medio throni & quatuor animalium, & in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cum aperisset librum, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, & phylas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes Sanctorum.

¶ Beata es virgo Maria, Dei genitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exalata es super choros Angelorum: ¶ Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. ¶ Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Intercede. **Benedictio.** Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

ET cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione: & fecisti nos Deo nostro regnum,

num, & sacerdotes: & regnabimus super terram. Et vidi, & audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum milia millium dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est; accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Et omnem creaturam, quæ in celo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo, omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum. Et quatuor animalia dicebant Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: & adoraverunt viventem in secula seculorum. ¶ In conspectu Angelorum psallam tibi, ¶ Et adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine. ¶ Super misericordia tua, & veritate tua: quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et adorabo. Gloria Patri. Et adorabo.

In secundo Nocturno. Ant.

Domine, qui operati sunt iustitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, & requiescent in monte sancto tuo.

Domine qui habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

¶ Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam ¶ Qui loquitur veritatem in corde suo, ¶ qui non egit dolium in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, ¶ & opprobrium non accepit adversis proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: ¶ timeures autem Dominum glorificat:

¶ Qui jurat proximo suo, & non decipit, ¶ qui pecuniam suam non dedit ad usum, & miseræ super innocenterem non accipit:

¶ Qui facit hæc, ¶ non movebitur in æternum.

Ant. Domine, qui operati sunt iustitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, & requiescent in monte sancto tuo.

Antiphona. Hæc est generatio quarerentium Dominum, quarerentium faciem Dei Jacob.

Psalmus 13.

Domini est terra, & plenitudo ejus: ¶ orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

¶ Quia ipse super maria fundavit eum: ¶ & super flumina præparavit eum.

¶ Quis ascendet in montem

Dōmini ? * aut quis stabit in loco sancto eius ?

Innocens mōibus & mundo corde, * qui non accēpit in vano animam suam, nec jurāvit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Dōmino : * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hec est generatio quārentium eum, * quārentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevāmini porte æternales : * & introibit rex glōrie.

Quis est iste rex glōrie ? * Dōminus fortis & potens : Dōminus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevāmini porte æternales : * & introibit rex glōrie.

Quis est iste rex glōrie ? * Dōminus virtutum ipse est rex glōrie.

Añ. Hec est generatio quārentium Dōminum, quārentium faciem Dei Jacob.

Añ. Letāmini in Dōmino, & exultate iusti, & gloriāmini omnes recti corde.

Psalmus 111.

Beatī, quorum remissa sunt iniquitates : * & quorum recta sunt peccata.

Rectus vir, cui non impetavit Dōminus peccatum, * nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, invetera-

verunt ossa mea, * dum clamārem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * conversus sum in ærumpha mea, dum confingitur spina.

Delictum meum cōgnitum tibi feci : * & injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum me in injustitiam meam Dōmino : * & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orābit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verūtamēn in diluvio aquarum multarum * ad eum non approximābunt.

Tu es refūgium meum à tribulatione, quæ circumdedit me : * exultatio mea erit me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instrum te in via hac, qua gradiēris : * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In campo & freno maxillas eorum constringe : * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris : * sperantem autem in Dōmino misericordia circumdabit.

Letāmini in Dōmino, & exultate iusti, * & gloriāmini omnes recti corde.

Añ. Letāmini in Dōmino,

no,

no, & exultate iusti, & gloriāmini omnes recti corde.

Exultent iusti in conspectu Dei. *ps.* Et delectentur in lætitia. *P.* ater noster.

Absolutio. I p̄sius pietas.

Y. Jube domne. *Benedictio.*

Deus Pater omnipotens.

Sermo venerabilis Bedæ Presbyteri.

Sermōne 18. de Sanctis.

Lectio 19.

Hodie, dilectissimi, omnium Sanctorum sub una solemnitate læticia celebramus festivitatem : quorum societate caelum exultat, quorum patrociniis terra lætatur, triumphus Ecclesie sancta coronatur, quorum confessio quantum in passione fortior, tanto est clarior in honore : quia dum crevit pugna, crevit & pugnantium gloria, & martyrii triumphus multiplici passionum genere adornatur : perque graviora tormenta graviora fuerit & premia, dum Catholica mater Ecclesia, quæ per totum orbem longè lateque diffusa est, in ipso capite suo Christo Jesu edocta est, contumelias, cruces & mortem non timere, magis magisque roborata, non resistendo, sed perferendo, universis, quos agmine inclyto carcer poenalis includit, pari & simili calore virtutis ad gerendum certamen glori-

am triumphalem inspiravit.

Præcursor Dōmini venit, de quo ipse testatur : Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista.

Hic est Propheta, & plus quam Propheta, de quo Salvator ait. Nullus. *Benedictio.* Christus perpetuus.

Lectio 19.

O Verè beata mater Ecclesia, quam sic honor divinæ dignationis illuminat, quam vincencium gloriosus Martyrum sanguis exornat, quam inviolatæ confessionis candida induit virginitas. Floribus ejus nec rose, nec lilia desunt. Cerent nunc, charissimi, singuli, ut ad utrosque honores amplissimam accipiant dignitatem, coronas, vel de virginitate candidas, vel de passione purpureas. In cælestibus castris pax & acies habent flores Christi coronantur.

Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : Calicem Dōmini biberunt, & amici Dei facti sunt.

Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : Calicem Dōmini biberunt, & amici Dei facti sunt.

Omni terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio 20.

Ei enim ineffabilis & immensa bonitas etiam hoc providit, ut laborum quidem tempus & agonis

non

non extenderet, nec longum faceret, aut æternum, sed breve, & ut ita dicam, momentaneum: ut in hac brevi & exigua vita agones essent & labores, in illa verò, quæ æterna est, coronæ & præmia meritorum: ut labores quidem citò finirentur, meritorum verò præmia sine fine durarent: ut post hujus mundi tenebras visuri essent candidissimam lucem, & accepturi majorem passionum cunctarum acerbitatibus beatitudinem, restante hoc idem Apostolo, ubi ait: Non sunt condignæ passionibus hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis

R. Sancti mei, qui in carne posuisti, certamen habuistis, Mercèdem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercèdem Gloria Patri. Mercèdem.

In tertio Nocturno, Añia. Timete Dñm omnes Sancti ejus, quoniam nihil deest timèntibus eum: ecce oculi Dñmi super justos, & aures ejus ad preces eorum,

Psalmus 33.

Benedicam Dñm in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dño laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificæte Dñm mecum: * & exaltèmus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dñm, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestre non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dñm exaudivit eum: * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Dñmi in circuitu timèntium eum: * & eripiet eos.

Custate & videte quoniam suavis est Dñm: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dñm omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timèntibus eum.

Divites egèrunt & esurièrunt: * inquirentes autem Dñm non minuuntur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Dñmi docèbo vos. Quis est homo qui vult vitam: * diligite dies videre bonos?

Prohibete linguam tuam a malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persèquere eam.

Oculi Dñmi super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dñmi super

fa-

facièntes mala: * ut perdat de terra memoriã eorum.

Clamaverunt justi, & Dñm exaudivit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dñm iis, qui tribulato sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Multe tribulationes justorum: * & de omnibus his liberabit eos Dñm.

Custodit Dñm omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * & qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dñm animas servorum suorum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Timete Dñm omnes sancti ejus, quoniam nihil deest timèntibus eum: ecce oculi Dñmi super justos, & aures ejus ad preces eorum.

Antiphona. Dñm spes Sanctòrum, & turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timèntibus nomen tuum, & habitabant in tabernaculo tuo in secula.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxietetur cor meum in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus

es spes mea: * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: * protegetur in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timèntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanent in æternum in conspectu Dei: * misericordiam & veritatem ejus quis requirit?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona. Dñm spes Sanctòrum, & turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timèntibus nomen tuum, & habitabant in tabernaculo tuo in secula.

Antiphona. Qui diligitis Dñm, & confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insule multe.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illu-

Illuxerunt fulgura ejus ori
bi terræ: * vidit, & com-
mota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt
à facie Dómini: * à facie
Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam
ejus: * & viderunt omnes
populi glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculptilia: * & qui
gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus: * audivit, & lætata
est Sion.

Et exultaverunt filie Jude
æ, propter judicia tua
Dómine:

Quóniam tu Dóminus altis-
simus super omnem ter-
ram: * nimis exaltatus es
super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum,
odite malum: * custodit
Dóminus animas sanctorum
suorum, de manu peccatoris
liberavit eos.

Lux orta est justo, * & rec-
tis corde lætitia.

Lætámini justi in Dómi-
no: * & confitémini me-
móriae sanctificationis ejus.

Antiphona. Qui diligitis Dó-
minum, lætámini in Dómi-
no, & confitémini memóriae
sanctitatis ejus. *Ps.* Justi au-
tem in perpetuum vivent.

Ps. Et apud Dóminum est
merces eorum. Pater nos-
ter. **Absolutio.** A vinculis.

Ps. Jube domne. **Benedictio.**
Evagélica læctio.

Læctio sancti Evangelii se-
cundum Mathæum.

Læctio vii. *Cap. 5.*

In illo tempore: Videns
Jesus turbas, ascendit
in montem, & cum sedisset,
accesserunt ad eum discipuli
ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Lib. 1. de Serm. Dómini in
monte sub initium.*

Si queritur quid signifi-
cet mons, benè intelli-
gitur significare majora
præcepta justitiæ, quia mi-
nora erant quæ Judæis data
sunt. Unus tamen Deus per
sanctos Prophetas & famu-
los suos, secundum ordina-
tissimam distributionem tem-
porum, dedit minora præ-
cepta populo, quem adhuc
timóre alligari oportebat: &
per Filium suum majora pó-
pulo, quem charitate jam
liberari convenerat. Cum
autem minora minoribus
majora majoribus dantur,
ab eo dantur, qui solus no-
vit congruentem suis tem-
poribus generi humanum ex-
hibere medicinam.

Ps. Sicut lumbi vestri præ-
cincti, & lucernæ ardentes
in manibus vestris: * Et
vos similes hominibus expec-
tantibus dñm suum, quan-
do revertatur à nuptiis.

Ps. Vigilate ergo, quia nes-
citis, qua hora Dóminus
vester venturus sit. Et vos

si-

similes. **Benedictio.** Quo-
rum Iestum.

Læctio viii.

Nec mirum est, quod
dantur præcepta celo-
rum, & minora data sunt
propter regnum terrenum,
ab eodem uno Deo, qui fecit
cælum & terram. De hac
ergo justitia, quæ major est,
per Propheta dicitur: Jus-
titia tua sicut montes Dei.

Et hoc benè significat quod
ab uno magistro, solo docen-
dis tantis rebus idoneo, do-
cetur in monte. Sedens au-
tem docet, quod pertinet ad
dignitatem magistræ. Et ac-
cedunt ad eum discipuli ejus,
ut audiendis illius verbis
essent etiam corpore vicini-
ores, qui præceptis adimple-
ndis etiam animo propinquá-
bant. Et aperiens os suum
docerat eos, dicens. Ista cir-
cum locutio, qua scribitur, &
aperiens os suum, fortassis ip-
sa mora commendat aliquan-
tò longiorem futurum esse
sermónem. Nisi forte non va-
cet, quod nunc eum dictum
est. aperuisse os suum, quod
ipse in lege veteri aperire
soleret ora Prophetarum.

Ps. Média nocte clamor fac-
tus est: * Ecce sponsus ve-
nit, exite obviam ei. *Ps.* Pru-
dentes virgines aptæ ves-
tras lâmpades. Ecce, *G* lô-
ria Patri. Ecce. **Benedictio.**
Ad societatem.

Læctio ix.

Quid ergo dicit? Beati
pauperes spiritu: quóniam
cælorum. Legimus scriptum
de appetitione rerum tempo-
ralium: Omnia vana, & præ-
súptio spiritus. Præ-
súptio autem spiritus, au-
daciám & superbiam signifi-
cat. Vulgo etiam magnos
spiritus superbí habere di-
cuntur: & rectè, quandoqui-
dem spiritus etiam ventus
vocatur. Unde scriptum est:
Ignis, grando, nix, glaciés,
spiritus procellarum. Quis
verò nesciat, superbos infla-
tos dici, tamquam vento dis-
téntos? Unde est etiam illud
Apostoli: Scientia inflat, chá-
ritas verò ædificat. Quapropter
rectè hic intelliguntur
pauperes spiritu, húmiles &
timentes Deum, id est, non
habentes inflatum spiritum.

Te Deum laudamus. 17.

A D L A U D E S,
& per Horas, **Antiphona.**

Vidi turbam magnam,
quam dinumerare nemo
póterat, ex ómnibus génti-
bus, stantes ante thronum.
Psalms. D óminus regnavit,
cum reliquis. 18. **Antiph.**

Et omnes Angeli stabant in
circuítu throni, & cecide-
runt in conspéctu throni in
facies suas, & adoraverunt
Deum. **Antiph.** Redemisti
nos Dómine Deus in sangui-
ne tuo ex omni tribu, & lin-
gua,

gua,

gna, & pōpulo, & natione,
& fecisti nos Deo nostro reg-
num. **Antiphona.** Benedi-
cite Dōminum omnes electi
ejus, āgite dies lætitiæ, &
confitemini illi. **Antiphona.**
Hymnus omnibus Sanctis
ejus, filii Israel, pōpulo
appropinquanti sibi: gloria
hec est omnibus Sanctis
ejus.

Capitulum. *Apoc. 7.*
Ecce ego Joānes vidi
alterum Angelum ascen-
dentem ab ortu solis, ha-
bentem signum Dei vivi: &
clamāvit voce magna qua-
tuor Angelis, quibus da-
tum est nocere terræ &
mari, dicens: Nolite no-
cere terræ & mari, neque
arboribus, quoadusque sig-
nemus servos Dei nostri in
frontibus eorum.

Hymnus.

Salutis æternæ Dator
Jesu redēptis subveni:
Virgo parens clemētiæ
Dona salutem servulis.
Vos Anglorum millia,
Patrumque cœtus, āgmina
Canōra Vatū, vos reis
Præcāmi indulgentiam.
Pariter Christi prævius,
Summique cæli Clāviger,
Cum ceteris Apōstolis
Nexus resolvant criminum.
Cohors triumphans Mārty-
rum,
Almus Sacerdōtum Chorus,
Et Virginalis castitas
Nostros reatus abluant

Quicumque in alta siderum
Regnatis aula Principes,
Favete votis supplicum,
Qui dona cæli flagitant.
Virtus, honor, laus, glōria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito
In sæculōrum sæcula. Amen.
¶ Exultābunt sancti in glō-
ria. **¶** Latābunt in cubi-
libus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.
Te gloriosus Apostolorum
Chorus, te Prophetarum lau-
dabilis numerus, te Mārty-
rum candidatus laudat exer-
citus, te omnes Sancti &
electi voce confitentur unā-
nimes, beata Trinitas, unus
Deus. **Oratio.**

Omnipotens sempiternus
Deus, qui nos omnium
Sanctorum tuorum merita
sub una tribuisti celebritate
venerari: quæsumus, ut de-
sideratam nobis tue propi-
tationis abundantiam, mul-
tiplicatis intercessoribus lar-
giris. Per Dōminum. Amen.

Ad Tertiam, Antiphona.
Et omnes Angeli. **Capitu-
lum.** Ecce ego Joānes.
¶ breve. Latāmini in Dō-
mino. **¶** Et exultate justi.
Latāmini. **¶** Et gloriāmi-
ni omnes recti corde. Et
exultate. **G**lōria Patri. La-
tāmini. **¶** Exultent justi in
conspēctū Dei. **¶** Et de-
lectentur in lætitia.

Ad Sextam Antiphona.
Redemisti nos.

Ca-

Capitulum. *Apoc. 7. c.*

Post hæc vidi turbam mag-
nam, quam dinumerare
nemo poterat, ex omnibus
gentibus, & tribubus, & pō-
pulis, & linguis, stantes ante
thronum Dei, in conspēctū
Agni, amicti stolis albis, &
palmæ in manibus eorum.
¶ breve. Exultent justi.
¶ In conspēctū Dei. Exul-
tent. **¶** Et delectentur in
lætitiā. In conspēctū. **G**lō-
ria. Exultent. **¶** Justi au-
tem in perpētuum vivent.
¶ Et apud Dōminum est
merces eorum.

Ad Nonam, Antiphona. Hym-
nus omnibus Sanctis ejus.

Capitulum. *Apoc. 7. c.*

Benedictio, & claritas, &
sapientia, & gratiarum
actio, honor, virtus, & for-
tissido Deo nostro, in sæcu-
la sæculōrum. Amen.

¶ breve. Justi autem, **¶**
In perpētuum vivent. Justi.
¶ Et apud Dōminum est
merces eorum. In perpē-
tuum. **G**lōria Patri. Justi.
¶ Exultābunt Sancti in
glōria. **¶** Latābunt in
cubilibus suis.

Ad Vesperas, Antiphona.
Vidi turbam magnam, cum
reliquis de Laudibus. 497.
Psalm. Dixit Dōminus, cum
reliquis de Dominicis, 133.
& loco ultimi, Psalmus, C. 7.
didi. 137. **Capitulum.** Ecce
ego Joānes. Hymnus. Pla-
care, Christe, ut supra in

primis Vesperis. 487.

¶ Exultābunt Sancti in glō-
ria. **¶** Latābunt in cubi-
libus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam gloriosum est reg-
num, in quo cum Christo
gaudent omnes Sancti, amicti
stolis albis, sequuntur
Agnum quocūque ierit.

Oratio. O mnipotens sempiternus Deusque supra. 487.

Dictio Benedicamus Dō-
mino, dicuntur Vesperæ De-

functorum, incipiendo ab

Antiphona. Placebo Dōmi-
no: Quæ intergrā dicitur ante

& post Psalmum, similiter

& alitæ Antiphonæ, ad mo-
dum Duplicis. Psalmus, D.

lxxij, & reliqua omnia, ut

in Vesperis Defunctorum,

infra, clxxij, excepto Psal-
mo. L. auda anima mea Dō-

minum, qui post: Pater nos-

ter, non dicitur: sed dicitur

tantum Oratio. Fidelium

Deus omnium, cum suis Ver-

siculis, ut ibidem notatur.

Si prima die post festum

omnium Sanctorum fuerit

Dominica, fr. Officium de

ea, ut in Rubricis gene-

ralibus, & Officium De-

functorum transferuntur in se-

quentem Feriā ij. ita ut

post Vesperas Dominicæ

diciantur Vesperæ Defun-

ctorum, Marturum vero

post Laudes Feriæ ij. quæ

erit tertia dies infra Octa-

vam.

DIE

DIE II. NOVEMBRIS.

Secúnda de infra Oclávam
ómnium Sanctórum.

In primo Noctúrno Lectiões
de Scriptura occurrúnt.

In secúndo Noctúrno.

De Sermõne venerábilis Be-
dæ Presbyteri.

Sermõne 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Quam lixo sinu de
prello reverentes ci-
vitas cælestis excipit,
de hoste prostrato trophæa
ferentibus occurrit! Cum
triumphantibus viris & fe-
minæ veniunt, quæ cum
sæculo sexum quoque vicé-
runt, & geminata glória mi-
litiæ, virgines cum pueris té-
neros annos virtutibus trans-
eúntes: sed & cætera fidé-
lium turba aula perpétua
regiam intrábit, qui sinceritá-
tatem fidei inconcússis præ-
ceptórum cælestium discipli-
nis unita pace observavé-
runt.

Præcúrsor Dómini venit,
de quo ipse restatur: Nullus
major inter natos mulierum
Joanne Baptista. Hic est
Prophéta, & plus quam Pro-
phéta, de quo Salvátor ait.
Nullus. Lectio v.

Rgo ágre nunc fratres,
aggrediamur iter vitæ,
revertamur ad civitátem cæ-
lestem, in qua scripti sumus,
& cives decréti. Non sumus
hóspites, sed cives sanctórum
& doméstici Dei etiam,

illius heredes, coheredes
autem Christi. Hujus nobis
urbis januas aperiet fortitú-
do: & fiducia latum præbít
ingressum. Considerémus
ergo inclamam urbis illius fel-
licitátem, in quantum consi-
derare possibile est: ut enim
vere est, comprehendere
nullus sermo sufficere.

Isti sunt qui viventes in
carne, plantaverunt Eccle-
siam sanguine suo: Calicem
Dómini biberunt, &
amici Dei facti sunt. In
omnem terram exivit sonus
córurum, & in fines orbis ter-
ræ verba eórurum. Calicem.

Lectio vj.

Dicatur de ea in quodam
loco sic: Quod aufugit
ibi dolor, & tristitia,
& gemitus. Quid hac vita
beátius, ubi non est pau-
perciatis metus, non ægri-
tudinis imbecillitas? Nemo
lædètur, irascètur nemo:
nemo invidet, cupiditas
nulla exardescit: nullum ibi
desiderium honoris pulsat,
aut potestátis ambitio. Nul-
lus ibi diaboli metus, insi-
diæ dæmonum nullæ, ter-
ror gehénne procul: mors
neque corpóris neque áni-
mæ erit: sed immortalitátis
múnere vita jucúnda.

Sancti mei, qui in carne
positi, certámen habuistis:
Mercèdem labóris ego red-
dam vobis. Venite benedi-
cti Patris mei, percipite reg-

regnum. Mercèdem. Glória
Patri. Mercèdem.

In tertio Noctúrno.

Lectio sancti Evangélii se-
cúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns
Jesus turbas, ascendit in
montem, & cum sedisset,
accesserunt ad eum discipuli
ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini
Episcopi.

Ex lib. 1. de Sermone Domini
in monte, cap. 1. & 2.

Nec aliunde omnino
incipere oportuit bea-
titudinem, quam a
paupertate spiritus, siqui-
dem perventura est ad sum-
mam sapiéntiam. Initium
autem sapiéntiæ, timor Dó-
mini: quóniam & contrá-
rio, initium omnis peccati
superbia scribitur. Superbi
autem appetunt & diligunt
regna terrarum. Beati mi-
tes: quóniam ipsi hereditate
possidèbunt terram. Il-
lam credo terram, de qua
in Psalmo dicitur: Spes mea
est tu, portio mea in terra
viventium. Significat
enim quandam soliditátem
& stabilitátem hereditátis
perpétuæ, ubi ánima per
bonum affectum, tamquam
loco suo requiescit, sicut cor-
pus in terra: & inde cibo
suo alitur, sicut corpus ex
terra: ipsa est requies, & vi-
ta sanctiórum. Mites autem

sunt, qui cedunt improbitá-
ribus, & non resistunt ma-
lo, sed vincunt in bono
malum.

Sint lumbi vestri præ-
cincti, & lucernæ ardentes in
mánuibus vestris. Et vos si-
miles hominibus expectánti-
bus dómnum suum, quando
revertetur á núptiis. Vigilate
ergo, quia nescitis qua hora
Dóminus vester
venturus sit. Et vos.

Lectio viij.

Beati lugentes: quóniam
ipsi consolabúntur. Lucus
est tristitia de amissione
charórum: conversi autem ad
Deum, quæ in hoc mundo
chara amplectebántur, amit-
tunt. Non enim gaudent his
rebus, quibus antè gaude-
bant: & donec fiat in illis
amor aternórum, nonnulla
mœsticia sauciantur. Conso-
labúntur ergo Spiritu sancto,
qui máxime propterea Pará-
clitus nominátur, id est, con-
solátor: ut temporária amit-
tentes, aeterna læticia per-
fruantur.

Medi nocte clamor factus
est: Ecce sponsus
venit, exite obviam ei.
Vestras virgines apé-
te vestras lámpades. Ecce
Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

Beati qui esuriunt & si-
riunt justitiam: quóniam
ipsi saturabúntur. Jam isos
anatóres dicit veri & in-
con-

concessi boni. Illo ergo cibo saturabuntur, de quo ipse Dominus dicit: Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei, quod est iustitia: & illa aqua, de qua quisquis biberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Beati miser cordis: quoniam ipsorum miserabitur Deus. Beatos esse dicit, qui subveniunt miseris: quod eis ita repēditur, ut de miseria liberentur.

Te Deum laudamus, 17.

Post Laudes dicto benedicimus Domino, absolute incipit Matutinum Defunctorum ab Invitac. cum Psalmo **Venite,** & tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphonæ, dicitur ix. **Libera me Domine de morte æterna.** Ad Laudes similiter duplicantur Ant. & in fine Laudum non dicitur Psalmus **De profundis,** sed dicto **Pater noster,** dicitur **Preces & Oratio, Fidelium,** tantum, ut supra in Vesperis.

DIE III, NOVEMBRIS.
Tertia die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

De Sermone venerabilis Bedæ Presbyteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Nulla erit tunc usquam discordia, sed cuncta consona, cuncta convenientia: quia om-

nium erit Sanctorum una concordia, pax cuncta & læticia continet. Tranquilla sunt omnia & quieta, jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clarior, quanto felicior: quia civitas, ut legitur, illa non egerit lumine solis, sed Dominus omnireotens illuminabit eam, & lucerna ejus est Agnus. Ibi sancti fulgebunt ut stelle in perpetuas æternitates, & sicut splendor firmamenti, qui erudiunt multos.

Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: * Nullus maior inter natos mulierum Joanne Baptista. **Hic est Propheta,** & plus quam Propheta, de quo Salvator ait. Nullus major.

Lectio v.

Quapropter nox ibi nulla, nulla tenebræ, concursus nubium nullus, nec frigus aut ardoris asperitas ulla; sed talis quædam erit rerum temperies, qualem nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, nisi illorum, qui ea perfui digni inveniuntur, quorum nomina scripta sunt in libro vite, qui & laverunt stolas suas in sanguine Agni, & sunt ante sedem Dei, serviuntque ei die ac nocte. Non est sententia ibi, nec

senectutis miseria, dum omnes occurrunt in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi.

Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt.

In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem Domini.

Lectio vi.

Verum super hæc omnia esse consociari Angelorum & Archangelorum coetibus: Thronis etiam & Dominationibus, Principibus & Potestatibus, omniumque cælestium supernarum virtutum contuberniis perfui, & intuiti agmina Sanctorum splendidius sideribus micantia, Patriarcharum hinc fulgentia, Prophetarum spe lætiantia, Apostolorum in duodecim tribus Israel orbem judicantia, Martyrum purpureis victoriæ coronis lucentia, Virginum quoque choros candentia serâ gestantes inspicere.

Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis, Mercedem laboris ego reddam vobis. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii.

Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Sermonibus Domini in monte, cap. 2. & 3.

Bæti mundo corde: quoniam ipsi Deum videbant. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quarunt, cum corde videant, sicut alibi scriptum est: Et in simplicitate cordis quarite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis: ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. Beati pachtici: quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est; ubi nihil repugnat: & ideò filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, & utique filii similitudinem patris habere debent.

Sint lumbi vestri præcincti, & lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. Vi-

gi-

gilare ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.

Lectio viii.

Pacifici autem in semet-
ipsis sunt, qui omnes
animi sui motus componen-
tes, & subicientes rationi,
id est, menti & spiritui,
carnalesque concupiscentias
habentes edomitas, sunt
regnum Dei. In quo ita
sunt ordinata omnia, ut id
quod est in homine preci-
puum & excellens, hoc imperet
ceteris non reluctanti-
bus, que sunt nobis bestiis
que communia: atque idip-
sum, quod excellit in homi-
ne, id est, mens & ratio,
subiciatur potiori, quod est
ipsa veritas, unigenitus Fi-
lius Dei. Neque enim impe-
rare inferioribus potest, ni-
si superiori se ipse subiciat.
Et hæc est pax, que datur
in terra hominibus bonæ vo-
luntatis: hæc vita consum-
mati perfectique sapientis.

Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei.
Prudentes virgines arate vestras lampades. Ecce gloria Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

De huiusmodi regno pa-
carissimo & ordinatis-
simo missus est foras prin-
ceps huius sæculi, qui per-
versis inordinatisque domi-
natur. Hac pace intrinsecus

constituta, atque firmata,
quascumque persecutiones
ille, qui foras missus est, for-
rinsecus concitaverit, auget
gloriam, que secundum
Deum est: non aliquid in illo
edificio labefactans, sed de-
ficiētibz machinis suis in-
notescere faciēns, quanta fir-
mitas intus extructa sit. Ideo
sequitur, Beati, qui persecu-
tionem patiuntur propter
iustitiam: quoniam ipsorum
est regnum cælorum.

Te Deum laudamus. 17.

**Vesperæ de S. Carolo, cum
Commem. Octavæ & SS. Vita-
lis & Agricolæ Martyrum.**

DIE IV. NOVEMBRIS.

**In festo sancti Caroli Epis-
copi & Confessoris.**
Duplex.

**Omnia dicantur de Com-
muni Confes. Pontificis, Iiij.
præter ea, que hic habentur
propria. Oratio.**

Ecclēsiam tuam, Domi-
ne, sancti Caroli Con-
fessoris tui atque Pon-
tificis continua protectione
custodi: ut sicut illum Pas-
toralis sollicitudo gloriosum
reddidit, ita nos ejus inter-
cessio in tuo semper faciat
amare ferventes. Per Domi-
num.

**Deinde fit Commemoratio
Octavæ, Antia. O quam glorio-
sum est regnum, in quo cum
Christo gaudent omnes Sanc-
ti, amicti stolis albis sequun-
tur Agnum quocumque ierit.**

Exul-

**Exultabunt sancti in glō-
ria. 30. Lætabuntur in cubi-
libus suis. Oratio.**

Omnipotens sempiternæ
Deus, qui nos omnium
Sanctorum tuorum merita
sub una tribuisti celebritate
venerari: quosumus, ut desi-
deratam nobis tuæ propitia-
tionis abundantiam, multi-
plicatis intercessoribus lar-
giaris.

**Postea fit Commemoratio
SS. Martyrum Vitalis &
Agricolæ, Antiphona. Istō-
rum est enim regnum cælō-
rum, qui contempserunt vi-
tam mundi, & pervenerunt
ad præmia regni, & lavē-
runt stolas suas in sanguine
Agni. 7. Lætāmini in Dō-
mino, & exultate iusti.**
**Et gloriāmini omnes recti
corde. Oratio.**

Prestata quæsumus omni-
potens Deus, ut qui
sanctorum martyrum tuo-
rum Vitalis & Agricolæ so-
llemnia colimus, eorum
apud te intercessionibus ad-
juvemur. Per Dōminum.

**In primo Nocturno Lectio-
nes de Scriptura occurrunt.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Carolus, Mediolani nō-
bili Borromæorum fa-
milia natus, quanta
futurus esset sanctitate cons-
picuus, divina lux super
pariens matris cubiculum
nocte coruscans præsignavit.

Parv. Autumn. Iij.

A pueritia clericali meritis
adscrip̄tus, Abbatia postmo-
dum insignitus, patrem ad-
mōnuit, ne redditus in rem
familiarem converterentur: quorum ipse nactus adminis-
trationem, quidquid super-
erat, expendebat in pauper-
um. Adolenscens liberalibus
disciplinis Papæ operam dedi-
dit. Castitatem adeo coluit,
ut impudicas etiam mulieres,
ad labefactandam ejus pudici-
tiam plūres immissas, in-
victa constantia fugaverit.

**Vigésimum tertium atatis
annum agens, à Pio Quarto
ejus avunculo in sacrum
Cardinalium Collegium co-
optatus, insigni pietatis ac
virtutum omnium splendore
præluxit. Mox ab eodem
Mediolanensis Archiepiscopus
creatus, in eo plurimam
operam adhibuit, ut iuxta
sacrosanctum Tridentinum
Concilium; quod ejus pos-
simum sollicitudine iam
tum fuerat absolutum, Ec-
clēsiam sibi commissam con-
poneret: atque ut deprava-
tatos plebis suæ mores refor-
maret, præter iteratam sæ-
pius synodorum celebratio-
nem, seipsum eximie sanc-
ticitatis præbuit exemplar.**

**In prosequendis hæreticis è
partibus Rhætorum & Hel-
vetiorum, quorum plūri-
mos ad Christianam fidem
converit, maxime labo-
ravit.**

Y 96 In-

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Nihil proficit inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus. **Lectio v.**

Huius viri caritas præcipue enitit, cum Uritano Principatu vendito, præcium universum ad quadraginta aureorum millia, una die in pauperes erogavit. Nec minore pietate viginti millia, quæ sibi fuerant legata, distribuit. Ecclesiasticos provēntus, quibus ab avunculo copiose fuerat cumulatus, dimisit, nonnullis retēntis, quibus ad proprios usus, & egenorum necessitates utebatur. Quo tempore pestis Mediolani grassabatur, domesticam sinellectilem, ne relicto sibi lectulo, in eisdem alēntos cōtulit, super nuda in pōsterum tabula decumbens: eoque morbo laborāntes sæculo inviēns, paterno reficēbat affectu: & Ecclesiæ Sacramēta propriis ipse manibus administrans, mirum in modum solabatur: humillimis interim præcibus reconciliator accēdens; publicæ supplicatione indicta, sine sibi ad collum alligato, nudis pedibus etiam offendiculo cruentatis, crucem bājulans, semetipsum pro peccatis populi hostiam offe-

rens, divinam indignationem avērtēre stagebat. Ecclesiasticæ libertatis fuit acerrimus propugnator. Disciplinæ vero restituēdæ sollicitus, à seditiosis, dum orationi insisteret, tormēti bellici laxata rota, igneo globulo percussus, divina virtute servatur illasus.

¶ Pōsui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Inveni David servum meum, & oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Abstinentia fuit admirabili: Jejunabat sepiissime, pane tantum & aqua, solis quandoque lupinis contentus. Nocturnis vigiliis, asperissimo cilicio, assiduus flagellis corpus domabat. Humilitatis ac mansuetudinis studiosissimus fuit. Orationem, ac verbi Dei prædicationem, gravissimis licet curis occupatus, nunquam intermisit. Multas Ecclesias, Monasteria, Collegia edificavit. Plura scripsit, ad Episcoporum præsentiam instructionem utilissima: cuius etiam opera Parochorum Catechismus prædiit. Deum in solitudine Varalli montis, ubi sculptis imaginibus Dominicæ passionis mysteria ad vivum representantur, secēssit; ibique die-

diebus aliquot voluntaria castigatione asperam, sed Christi dolorum meditationibus suavem vitam ducens, in febrim incidit. Mediolanum reversus, in gravescente morbo, cinere ac cilicio cooperatus, & oculis in Crucifixi imaginem delixit, migravit in cælum, ætatis anno quadragésimo septimo, Domini verò millesimo quingentesimo octogésimo quarto, tertio Nonas Novembris. Quem miraculis clarum Paulus Quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

¶ Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervēnit ad cælestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Inter Nocturno Honi-
lia S. Gregorii Papæ in Evan-
gelium Homo peregrè pro-
fiscens, ut in Communi
Confessoris Pontificis. liij.
Pro SS. Martyribus Vitale
& Agricola.

Lectio ix.
Vitalis, & Agricola ejus dominus, in persecutione Diocletiani & Maximiani Bononia ob Jesu Christi prædicationem comprehēsi sunt: cumque Vitalis quo magis precibus & mi-

nis tentaretur ut sententiam mutaret, eo magis se Christi cultorem ac servum profitebatur: vario tormentorum genere cruciatus, constanter omnia perferens, in oratione spiritum Deo reddidit. Agricola vero, cum ejus supplicium dilatum esset, si forte tormentis servi permortuus, Christo vellet renuntiare, ejus exemplo magis confirmatus est. Itaque cruci affixus, Vitali servus consors & socius fuit nobilis martyrii. Eorum corpora ad Judæorum sepulchra cum essent humata, à sancto Ambrósio inventa, in sacrum celeberrimæque locum translata sunt.

Te Deum laudamus. 17.
In Laudibus fit Commemoratio Octavae Antiphona. Te gloriosus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus, te omnes Sancti & electi voce confitentur inanimates, Beata Trinitas unus Deus. ¶ Exultabunt Sancti in gloria. ¶ Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuitur celebritate venerari: quesumus, ne desiderant nobis tuæ propitiationis abundantiam multiplicatis intercessoribus largiaris.

Petrus fit Commem. SS. Vitalis & Agricola; martyrum, Antiphi. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt; nolite timere: multis passeribus meliores estis vos. Exultent iusti in conspectu Dei. Et delectentur in letitia. Oratio. Præsta quasumus, ut supra. 307.

In secundis Vesperis fit Commem. Odāvæ. 307. DIE V. NOVEMBRIS. Quinta die infra Octāvam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno. De Sermone venerabilis Bedæ Presbyteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

AD hanc operum salutarium delectet nos pervenire palam. Libenter ac promptè certemus omnes in agone iustitiæ, Deo & Christo spectante curramus: & qui sæculo & mundo maiores esse jam cepimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditate tardemus. Si expeditos, si celeres in operis agone currentes dies nos ultimus invenerit, nusquam Dominus meritis nostris dederit remuneratorem.

Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. Hic est Propheta, & plus quam Propheta, de

quo Salvator ait: Nullus.

Lectio v.

Qui coram in persecutione purpuream passione donavit, ipse in pace vincens pro iustitiæ meritis dabit & candidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occisi sunt: & tamen fidei & iustitiæ meritis honorati inter Patriarchas primi esse meruerunt: ad quorum congregatur convivium quisquis fidelis & justus & laudabilis invenitur. Memores esse debemus, voluntatem non nostram, sed Dei facere debere: quia qui fecerit ejus voluntatem, manet in æternum, quomodo & ille manet in æternum.

Isi sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini bibierunt, & amici Dei facti sunt. In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio vi.

Quapropter, charissimi, mente integra, fide firma, virtute robusta, charitate perfecta, parati ad omnem voluntatem Dei simus, conservantes fortiter Dominicæ mandata, in simplicitate innocentiam, in charitate concordiam, modestiam in humilitate, diligentiam in administratione, vigilantiam in ad-

ju-

juvandis laborantibus, misericordiam in fovendis pauperibus, in defendenda veritate constantiam, in disciplina severitate censuram, ne aliquid ad exemplum bonorum f.ctorum desit in nobis.

Hæc sunt enim vestigia, quæ nobis sancti quique reverentes in patriam reliquerunt, ut illorum semitis inherentes sequeremur & gaudia.

Sancti mei, qui in carne positi, certamen laboris ego reddam vobis. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercēdem. Gloria Patri. Mercēdem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 3. & 4.

Itaque in hoc tertio gradu, in quo scientia est, lugetur amissio summi boni, quia inheretur extremis. In quarto autem gradu labor est: ubi vehementer incumbitur, ut sese animus avellat ab eis, quibus pestifera dulcedine innexus est. Hic ergo esuritur & sititur

& multum necessaria est fortitudo: quia non relinquatur sine dolore, quod cum delectatione retinetur.

Quinto autem gradu perseverantibus in labore datur evadendi consilium: quia nisi quisque adjuvetur a superiore, nullo modo sibi est idoneus, ut sese tantis miseriarum implicamentis expediat. Est autem justum consilium, ut qui se a potentiore adjuvari vult, adjuvet & infirmiores, in quo est ipse potentior. Itaque beati misericordes: quia ipsorum miserabitur Deus.

Sine lumbi vestri praecincti, & lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.

Lectio vij.

Sexto gradu est cordis munditia de bona conscientia bonorum operum, valens ad contemplandum summum illud bonum; quod solo puro & sereno intellectu cerni potest. Postremo est septima ipsa sapientia, id est, contemplatio veritatis, pacificans totum hominem, & suscipiens similitudinem Dei: quæ ita concluditur: Beati pacifici: quoniam ipsi filii Dei

Y

vo-

vocabūtur. Oclāva tamquam ad caput redit: quia consummatum perfectūque ostendit & probat. Itaque in prima & in octāva nominatum est regnum celorum: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum: & Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum.

Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Prudentes viri eīnes aptate vestras lampades. Ecce gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

Um jam dicitur: Quis nos separabit a charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditās, an periculum, an gladius? Septem sunt ergo quae perficiunt: nam octāva clarificat, & quod perfectum est, demonstrat, ut per hos gradus perficiantur & cetera, tanquam a capite sursum exordiens. Videtur ergo mihi etiam separiformis operatio Spiritus sancti, de qua Isaias loquitur, his gradibus sententiisque congruere. Sed interest ordinis: nam ibi enumeratio ab excellentioribus cepit, hic vero ab inferioribus. Ibi namque incipit a sapientia Dei, & desinit ad timorem

Dei: sed initium sapientiae timor Domini est.

Te Deum laudamus. 17.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die nostra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Sermone 2. de Festa omnium Sanctorum.

Lectio iv.

Quia Sanctorum omnium festivam hodie, dilectissimi, omnique dignissimam devotione memoriam celebramus, opere pretium puto, de communi eorum felicitate, in qua beata iam requie perfruuntur, & futura quam praestolantur consummatione, adjuvante Spiritu sancto, sermonem facere charitati vestrae. Fidelis quippe sermo, & omni acceptione dignus: ut quos solenni veneratione prosequimur, etiam simili conversatione sequamur: quos beatissimos praedicamus, ad eorum beatitudinem tota aviditate curramus: quorum delectamur praeconiis, sublevemur eorum patrocinis.

Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierum Joanne Baptistæ. Hic est Propheta, & plus quam Propheta, de quo Salvator ait. Nullus.

Ser.

Sermone 5. de eodem Festo circa medium.

Lectio v.

Ad quid ergo sanctis laus nostra? ad quid glorificatio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solemnitas? Quod eis terrenos honores, quos juxta veracem Filii promissionem honorificat Pater celestis? Quod eis præconia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectissimi: bonorum nostrorum sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotione præstatum. Planè, quod eorum memoriam veneramus, nostra interest, non ipsorum. Vultis scire quantum interest nostra? Ego in me (fiteor) ex hac recordatione sentio desiderium vehementer inflammari, & desiderium triplex. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt. In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio vi.

Ulgò dicitur Quod non videri oculus, cor non dolet. Oculum meum, memoria mea: & cogitare de Sanctis, quodammodo eos videre est. Sic nempe portio nostra in terra viventium, nec modica sanè portio, si ta-

men, ut decet, memoriam affectio comiteretur; sic, inquam, conversario nostra in caelis est. Verūtanquam non sic nostra, sicut illorum. Ipsorum enim substantia ibi est, nostra autem desideria: ipsi per praesentiam, nos per memoriam ibi sumus. Sancti mei, qui in carne positi, ceratam habuistis, Mercedem laboris ego reddam vobis. Venite benedicti Patri mei, percipite regnum. Mercedem gloria Patri. Mercedem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii.

Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Sermonē Dominū in monte, cap. 4.

Uapropter, si gradentim tanquam ascendentes numeremus, primus ibi est timor Dei, secunda pietas, tertia scientia, quarta fortitudo, quintum consilium, sextus intellectus, septima sapientia. Timor Dei congruit humilibus, de quibus hic dicitur, Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum: id est,

Y 4

noa

non inflāti, non supērbī, de quibus Apōstolus dicit: Noli alium sapere, sed time: id est, noli extollī. Pietas congruit mitibus. Qui enim piē quærit, honorat sanctam Scripturam, & non reprehendit quod nondum intelligit, & propter eā non resistit: quod est mitem esse. Unde hic dicitur: Beati mites, quoniam ipsi hereditate possidebunt terram.

☞ Sine lumbi vestri praecincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: ☞ Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ☞ Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Domini vester venturus sit. Et vos.

Lectio viij.

Scientia congruit ingentibus, qui jam cognoverunt in scripturis, quibus malis vincit teneantur, que tamquam bona & utilia ignorantes appetierunt: de quibus hic dicitur: Beati, qui lugent nunc. Fortitudo congruit esuriētib; & sitiētib;. Laborant enim desiderantes gaudium de veris bonis, & amorem à terrenis & corporalibus avētere cupiētes; de quibus hic dicitur: Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam. Consilium con-

gruit misericorditas: hoc enim unum remedium est de tantis malis evadendi, ut dimitāmus, sicut nobis dimitti volumus: & adiuvemus, in quo possumus, alios, sicut & nos, in quo non possumus, cupimus adjuvari; de quibus hic dicitur: Beati misericordes, quoniam ipsorum miserabitur Deus.

☞ Media nocte clamor factus est: ☞ Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ☞ Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

Intellectus congruit mungato oculo, quo cerni possit, quod corporeus oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit; de quibus hic dicitur: Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Sapientia congruit pacificis, in quibus jam ordinata sunt omnia, nullusque motus adversus rationem rebellis est, sed cuncta obtemperant spiritui hominis, cum & ipse obtemperet Deo; de quibus hic dicitur: Beati pacifici. Utium autem premium, quod est regnum caelorum, pro his gradibus varie nominatum est.

☞ Te Deum laudamus. 17.

DIE

DIE VII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Octavam omnium Sanctorum.

In secundo Nocturno. Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. de Martyribus, quod aut imitandi sunt, aut non laudandi, tom. 3.

Lectio iv.

Qui Sanctorum merita religiosa charitate miratur, quique sanctorum gloriam frequenti laude colloquitur, eorum mores sanctos atque iustitiam imitetur: quoniam quem delectat sancti aliquid meritum, delectare debet pariter circa cultum Dei obsequium. Quare aut imitari debet, si laudat: aut laudare non debet, si imitari detrectat: ut qui alium laudat, laudabilem se reddat: & qui Sanctorum merita admiratur, mirabilis ipse vite sanctitate reddatur. Nam si propterea justos fidelesque diligimus, quod in ipsis iustitiam fidemque suspicimus: possumus nos quoque esse quod sunt, si faciamus ipsi quod faciunt.

☞ Precursor Domini venit, de quo ipse testatur: ☞ Nullus major inter natos mulierum Joannis Baptistae. ☞ Hic est propheta, & plus quam propheta, de quo Salvator ait. Nullus.

Lectio v.

Nequē enim difficile nobis est, quod ab ipsis geritur, imitari, cum sine precedenti exemplo ab antiquis talia gesta concipimus: non ipsi aliorum aequali redderentur, sed aequalandae virtutis seipsos nobis praeberent exemplum: ut dum nos ex ipsis, & ex nobis alii proficiunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclesia sancta laudetur. Unde ab origine mundi innocens Abel occiditur, Enoch Deo placens transferitur, justus Noe invenitur, Abraham fidelis probatur, Moyses mansuetus dignoscitur, Jesus castus, David lenis, Elias acceptus, Daniel sanctus, tres pueri victores redduntur.

☞ Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: ☞ Calicem Domini biberant, & amici Dei facti sunt. ☞ In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines terrae verba eorum. Calicem.

Lectio vi.

Apostoli discipuli Christi, credentium magistri habentur, & quibus eruditi Confessores fortissimi pugnant, Martyres perfecti triumphant, & Christiani semper exercitus diabolum Deo armati debellant. In istis semper pares virtutes, dissimiliter pugnant, gloriosae victricis.

Y; Un-

Unde tu Christiane delicatus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Exere vires, fortiter dimica, a rocciter in praelio isto conertra. Considera pactum, conditionem atende, militum in nosse: pactum quod spondidisti, conditionem qua accessisti, militiam cui nomen dedisti.

Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis,

Mercēdem laboris ego reddam vobis. Venite benedicti Patris mei, percipere regnum. Mercēdem.

Gloria Patri. Mercēdem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundū Matthaeum.

Lectio vij.

Cap. 5.

In illo tempore: Videns Iesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex lib. 1. de Sermonē Domini in monte, cap. 4.

In primo gradu, sicut oportebat, positum est regnum celorum, quod est perfecte summæque sapientie animæ rationalis. Sic itaque dictum est: Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum celorum: tanquam diceretur, Initium sapientie timor Dō-

mini. Mitis hereditas data est, tanquam testamentum patris cum pietate querentibus. Beati mites: quoniam ipsi hereditate possidebunt terram. Lugentibus consolatio, tanquam scientibus quid amiserint, & quibus mersi sunt. Beati qui lugent nunc: quoniam ipsi consolabuntur. Esurientibus & sitiētibz satietas, tanquam refectio laborantibus, fortiterque certantibus ad salutem. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur.

Sint lumbi vestri praecincti, & lucerne ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

Vigilate ergo, quia nescitis quā hora Dominus venturus sit. Et vos.

Lectio viij.

Misericordibus misericordia tanquam vero & optimo consilio utentibus: ut hoc eis exhibeatur a potentiore, quod invalidioribus ipsi exhibent. Beati misericordes: quoniam ipsorum miserēbitur Deus. Mundis corde facultas est vidēdi Deum, tanquam purum oculum ad intelligenda exteriora gerentibus, Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Pacificis Dei similitudo est, tanquam pestē-

te

te sapientibus: formatique ad imaginem Dei per regenerationem renovati hominis. Beati pacifici: quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Et ista quidem in hac vita possunt compleri, sicut completa esse in Apostolis credimus. Nam illa omnimoda & in Angelicam formam mutatio, quæ post hunc vitam promittitur, nullis verbis exponi potest.

Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

Beati ergo, qui persecutionem patientiam propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum celorum. Hæc octava sententia, quæ ad caput rodit, perfectumque hominem declarat, significatur fortasse & circumcisione octavo die in veteri Testamento, & Domini resurrectione post sabbatum, qui est ultique octavus, idemque primus dies: & celebratione octavarum feriarum, quas in regeneratione novi hominis celebramus, & numero ipso Pentecostis: nam septenario numero septies multiplicato, quo sunt quadraginta novem, quasi octavus additur, ut quinquaginta

ta compleantur. Et tanquam redeat ad caput, quo die missus est Spiritus sanctus, eod in regnum celorum ducimur, & hereditatem accipimus, & consolamur, & pasчимur, & misericordiam consequimur, & mundamur, & pacificamur. Atque ita perfecti, omnes extrinsecus illatas molestias pro veritate & iustitia sustinemus.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Vesperas, Duplex, & omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi, 487. cum Commemoratione Sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum. Antiph. Istorum est enim regnum celorum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad premia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Exultabunt Sancti in gloria. Latantur in cubilibz suis.

Oratio.

Præsta quesumus omnipotens Deus, ut qui gloriosos Martyres fortes in sua confessione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus, Per Dominum nostrum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava omnium Sanctorum Duplex.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrunt.

Y 6

18

In secúndo Noctúrno.
Ex libro sancti Cypriani
Episcopi & Mártiris
de Mortalitate.

Lectio iv. In fine.

Considerándum est, fra-
tres dilectissimi, &
identidem cogitán-
dum, renunciásse nos mundo,
& tanquam hóspites & pe-
grinos hic interim degere.
Amplectámur diem, qui as-
signat singulos domicilio
suo, qui nos istinc erép-
tos, & láqueis secularibus
exsolútos, paradiso restituit,
& regno cælesti. Quis non
peregre constitútus properá-
ret in pátriam régredi? Quis
non ad suos navigáre festi-
nans, & ventum próspere
cupidus opáret, ut velóci-
ter charos liceret amplécti?

Præcúrsor Dómini ven-
it, de quo ipse testátur.
Nullus maior inter natos
mulierum Joanne Baptista.
Hic est Prophéta, &
plus quam Prophéta, de
quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

Patriam nostram Paradi-
sum computámus, pa-
rèntes Patriarchas habere
jam cepimus: quid non pro-
perámus & currimus, ut pá-
triam nostram vidére, ut
parèntes salutáre possimus?
Magnus illic nos charórum
numerus expéctat, parén-
tum, fratrum, filiórum fre-
quens nos & copiósa turba

desiderat, jam de sua im-
mortalitate secúra, & adhuc
de nostra salúte sollicita. Ad
horum conspéctum & com-
plexum venire, quanta &
illis & nobis in commúne
læticia est: Qualis illic cæles-
tium regnórum volúptas sine
timóre moriéndi, & cum
æternitate vivéndi? Quam
summa & perpétua felicitas!
Isti sunt, qui vivéntes
in carne, plantaverunt Ec-
clésiám sanguine suo: Cál-
icem Dómini biberunt, &
amici Dei facti sunt. In
omnem terram exivit sonus
eórum, & in fines orbis ter-
re verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

Illic Apostolorum glorió-
sus chorus, illic Prophe-
tárum exultantium núme-
rus, illic Mártirum innume-
rábilis pópulus ob certámi-
nis, & passiónis victóriam
coronátus. Triumphántes il-
lic Virgines, quæ concupis-
céntiam carnis & corpóris,
continentiæ robóre subege-
runt. Remuneráti miseri-
córdes, qui aliméntis & lar-
gitióibus páuperum, justí-
tiae ópera fecerunt, qui Do-
minica præcepta servántes,
ad cælestes thesáuros ter-
réna patrimónia transtulé-
runt. Ad hos, fratres dilec-
tissimi, ávida cupiditate
properémus, & cum his citó
esse, ut citó ad Christum
venire contingat, oprémus.

Sancti

Sancti mei, qui in carne
pósi, certámen habuístis,
& Mercédem labóris epo-
reddam vobis. Venite
benedicti patris mei, per-
cipite regnum. Mercédem.
Glória Patri, Mercédem.

In tertio Noctúrno.
Lectio sancti Evangelii se-
cúndum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns
Jesus turbas, ascendit in
montem, & cum sedisset,
accesserunt ad eum disci-
puli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Ex lib. 1. de sermone Domini
in monte, cap. 5.

Beatí eritis, inquit, cum
vobis maledicent: &
persequéntur vos, &
dicent omne malum adver-
sus vos mentientes, propter
me: gaudete, & exultate,
quóniam merces vestra multa
est in cælis. Animadvérta-
t, quisquis delicias hujus sæcu-
li, & facultates rerum tem-
porálum querit in nómine
Christiano, intrinsecus esse
beatitudinem nostram, sicut
de ánima ecclesiástica ore
prophético dicitur: Omnis
glória ejus filie Regis ab-
intus. Nam extrinsecus ma-
ledicta, & persecuciones, &
detractiones promittuntur:
de quibus tamen magna mer-
ces est in cælis, quæ sentitur
in corde patientium, eórum

qui jam possunt dicere: Glo-
riamur in tribulationibus,
sciéntes quod tribulatio pa-
tientiam operáret: patientia
autem probatióem, próba-
tio veró spem, spes autem
non confundit: quia charitas
Dei diffúsa est in cordibus
nostris per Spiritum sanctum,
qui datus est nobis.

Sicut lumbi vestri præ-
cincti, & lucerne ardentes
in manibus vestris: Et vos
similes hominibus expect-
tántibus dómnum suum:
quando revertátur à nuptiis.
Vigilate ergó, quia
nescitis, qua hora Dóminus
vester venturus sit. Et.

Lectio viij.

Non enim ista pépeti
fructuosum est, sed ista
pro Christi nómine non so-
lum æquo ánimo, sed etiam
cum exultatione tolerare.
Nam multi hæretici nómine
Christiano ánimas decipiéntes,
& multa talia patiuntur,
sed ideo excluduntur ab ista
mercède, quia non dictum
est tantum, Beati qui perse-
cutionem patiuntur: sed ad-
ditum est, Propter justitiam.
Ubi autem sana fides non
est, non potest esse justitia:
quia justus ex fide vivit. Ne-
que schismatici aliquid sibi
ex ista mercède promittant:
quia similiter, ubi charitas
non est, non potest esse
justitia. Diléctio enim pró-
ximi malum non operáretur
quam

quam si haberent, non dilaniarent corpus Christi, quod est Ecclesia.

¶ Mēdia nocte clamor factus est : ¶ Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ¶ Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Pro sanctis Martyribus Quatuor Coronatis.

Lectio ix.

SEvērus, Severiānus, Carpōphorus, & Victorinus fratres, in persecutiōne Diocletiani deōrum cultum libere detestantes, plumbatis cassis, in verberibus vitam pro Christi nōmine profuderunt. Quorum corpora canibus objecta, cum ab illis intacta diu fuissent, sublata a Christianis, via Lavicanā, tertiō ab Urbe lapide, in arenaria sepeliuntur prope sepulchrum sanctorum martyrum Claudii, Nicōstrati, Symphoriani, Castōrii, & Simplicii : qui eōdem Imperatore passi erant, quod, cum essent summi scūptōres, nullo modo adduci poterant, ut idolorum stātas facerent : & ad Solis simulacrum ducti ut illud venerentur, nunquam commissuros se dixerunt, ut adorarent opera manuum hominum. Quamobrem in carcerem coniecti, cum ibi multos dies in eodem proposito persistissent, primum

sorpionibus cāsi, deinde vivi plumbis loculis inclusi, in flumen deiciuntur. Extat in Urbe Ecclesia sub nōmine Sanctorum Quatuor Coronatorum, quorum diu ignota nōmina, divinitus postea patefacta sunt : ubi non solum illorum quatuor, sed etiam horum quinque Martyrum corpora honorifice sepulta sunt : & eorum festivitas sexto Idus Novēbris celebratur.

Te Deum laudamus. 17.

Pro Commem. Sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum, Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos. ¶ Latamini in Domino, & exultate iusti. ¶ Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio. Praesta quaesumus, ut supra. 915.

DIE IX. NOVEMBRIS. Dedicatio Basilice Salvatoris. Duplex.

Ad Vesperas, a Capitulo omnia ut in Communi Dedicatiōnis Ecclesia, cxxj. prater sequentia.

¶ Et sic Commem. omnium Sanctorum, Ant. O quam gloriosum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amici stolis albis sequuntur Agnum quocumque ierit. ¶ Exultabunt sancti in gloria. ¶ Lababuntur in cubilibus suis.

Oratio.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebratē veniri : quaesumus, ut desideratam nobis tuae propitiatiōnis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris.

Deinde S. Theodori mart. Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad montem, & a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram. ¶ Gloria & honore coronasti eum Domine. ¶ Et constituisi eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Deus, qui nos beati Theodori martyris tui confessione gloriosa circumdas & protegis : praesta nobis, ex ejus imitatione proficere, & oratione succiri. Per Dominum.

Ad Matutinum omnia de Communi Dedicatiōnis Ecclesie, cxxij. ex. c. p. Lectiōibus, quae leguntur ut infra.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Lectio i. Cap. 21. c.

Et venit unus de septem Angelis habentibus phialas plenas septem plagis novissimis, & locutus est meum, dicens : Veni, & ostendam tibi

sponsam, uxorem Agni. Et sustulit me in spiritu in montem magnum, & altum, & ostendit mihi civitatem sanctam Jerusalem descendentem de caelo a Deo, habentem claritatem Dei : & lumen ejus simile lapidi pretioso tamquam lapidi jaspidis, sicut crystallum.

¶ In dedicatiōne templi decanabat populus laudem : ¶ Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ¶ Fundata est domus Domini supra verticem montium, & venit ad eam omnes gentes. Et in ore. Lectio ij.

Et habebat murum magnum & altum, habentem portas duodecim : & in portis Angelos duodecim, & nomina inscripta, quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel. Ab Oriente portae tres : & ab Aquilone portae tres : & ab Austro portae tres : & ab Occasu portae tres. Et murus civitatis habens fundamenta duodecim, & in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum Agni. Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arundinis auream, & metretur civitatem, & portas ejus, & murum.

¶ Fundata est domus Domini supra verticem montium, & exaltata est super omnes colles : ¶ Et venient ad eam omnes gentes, &

et

dicent: Glória tibi Domine.
 ¶ Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient.

Lectio ij.

ET civitas in quadro posita est, & longitudo eius tanta est, quanta & latitudo: & mensus est civitatem de arundine aurea per stadia duodecim millia: & longitudo, & altitudo, & latitudo eius aequalia sunt. Et mensus est murum ejus centum quadraginta quatuor cubitorum, mensura hominis, quae est Anceli. Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide: ipsa vero civitas aurum mundum simile vitro mundo.

¶ Benedic, Domine, domum istam, quam aedificavi nomini tuo, venientium in loco isto: ¶ Exaudi preces in excelso solio glorie tuae. ¶ Domine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctorum tuum. Exaudi. Glória Patri. Exaudi.

In ij. Nocturno. Lectio iv.
Ritus, quos in consecrandis Ecclesiis & altaribus Romana servat Ecclesia, beatus Silvester Papa Primus instituit. Nam etsi jam ab Apostolorum tempore loca fuerunt Deo dicata, quae a quibusdam Oratoribus, ab aliis Ecclesiae dicebantur, ubi collectae fiebant per unam abbatem, & Chris-

tianus populus orare, Dei verbum audire, & Eucharistiam sumere solitus erat: non tamen illa adeo solemniter rite consecrabantur, nec in eis adhuc in titulum erectionis erat altare, quod christiane delibatum, & Domini nostri Jesu Christi, qui altare, hostia, & sacerdos noster est, figuram exprimeret.

¶ Orantibus in loco isto, ¶ Dimitte peccata populi tui Deus, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da gloriam in loco isto. ¶ Qui regis Israel intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio v.

Sed ubi Constantinus Imperator per Baptismi sacramentum sanitate, salutemque consecutus est, tum primum lege ab eo lata concessum est toto orbe terrarum, Christiani ut Ecclesias aedificarent: quos ille non solum edicto, sed etiam exemplo ad sacram aedificationem est cohortatus. Nam & in suo Lateranensi palatio Ecclesiam Salvatoris dedicavit, & ei continentem Basilicam nomine sancti Joannis Baptistae condidit, eo loco quo ipse baptizatus a sancto Silvestro, a lepra mundatus est: quam idem Pontifex consecravit quinto Idus Novembris: cujus consecrationis me-

memoria celebratur hodie: no die, quo primum Romae publice Ecclesia consecrata est, & imago Salvatoris in pariete depicta populo Romano apparuit.

¶ Quam metuendus est locus iste! ¶ Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta caeli. ¶ Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. Verè.

Lectio ij.

Quod si beatus Silvester postea in consecratione altaris Principis Apostolorum decrevit, ut deinceps nisi ex lapide altaria non aedificarentur: tamen Basilicae Lateranensis altare fuit in ligno erectum: quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvestrum, propter persecutiones, Pontifices certo loco consistere non possent: quotiesque eos necessitas compulisset, sive in cryptas, sive in coemeteria, sive in aedes piorum, super illo altari ligno ad arce similitudinem concavo, sacra faciebant. Quo altari sanctus Silvester, reddita Ecclesiae pace, honoris causa Principis Apostolorum, qui in illo sacrificasset dicitur, & reliquorum Pontificum, qui usque ad id tempus ad mysteria conficienda eo usi fuerant, in Lateranensi prima Ecclesia collocato, sancivit, ne quisquam in eo, pra-

ter Romanum Pontificem, Missam deinceps celebraret. Eandem Ecclesiam incendit, vastationibus, terrae insuper motibus disjectam, eversamque, ac sedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam, Benedictus Decimus Tertius Pontifex Maximus, Ordinis Praedicatorum, die vigesima octava Aprilis anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti ritu solemniter consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit.

¶ Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, laudens oleum desuape, votum vovit Domino: ¶ Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. ¶ Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè. Glória Patri. Verè.

In tertio Nocturno Homilia sancti Ambrosii Episcopi in Evangelium Ingressus. Jesus, ut in Communi Dedicacionis Ecclesiae. cxxx.

Pro S. Theodoro Martyre.

Lectio ix.

Theodorus miles Christianus, Maximiano Imperatore, quod idolorum fanum incendisset, comprehensus, cum a Praefecto legionis poena ei remitteretur, si poenitentem facti Christianam fidem execraretur, constanter in fidei con-

confessione perseverans; missus est in carcerem: ubi unguis excarnificatus, dum costae nudarentur, lætus canebat: Benedicam Dominum in omni tempore. Quare in ardente rogam iniectus, in oratione & divinis laudibus animam Christo reddidit quinto Idus Novēbris: cuius corpus Fusēbia matrona, sindone involatam, sepelivit in suo pradio.

Te Deum laudamus. 17.

In laudibus sic Commem. sancti Theodori martyris, Antiphona. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. **V.** Justus ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Deus, qui nos beati Theodori, ut supra. 519. In ij. Vesperis Commem. oratio sequens; & Ss. Tryphonis; &c.

DIE X. NOVEMBRIS.

In festo S. Andreæ Avellini Clerici Regularis. Sēmidplex.

Omnia de Comāni Conf. non Pontificis, lxvij. præter sequentia. Oratio.

Deus, qui in corde beati Andreæ Confessoris tui, per arduum quotidie in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te ascensiones disposuisti: concede nobis ipsius meritis & intercessio-

ne ita ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora semper exequentes; ad gloriæ tue fastigium feliciter perducamur. Per Dominum.

Sic Commemor. Ss. Martyrum Tryphonis, Respitiæ, & Nymphæ. Virginiis, Antiphona. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. **V.** Latamini in Domino, & exultate iusti. **R.** Et gloriamini omnes teci corde.

Oratio. **F**ac nos, quæsumus Domine, sanctorum martyrum tuorum Tryphonis, Respitiæ, & Nymphæ semper festa sectari: quorum suffragiis, protectionis tue dona sentiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiōnes de scriptura occurrunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Andreæ Avellinus, dictus antea Lancelolus, apud Castrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipsa infantie primordia futuræ sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adulescens ad litteras addiscendâ paternâ e domo egressus, libricam illius ætatis semitam inter bonarum artium studia ita perēgit, ut sapientiz initium, quod est timor Domini, ob oculos potissimum

habere nunquam prætermiserit. Cum egregiâ perfidē forma eximium castitatis studium conjunxit, quo impudicas sæpè mulierum insidias elisit, interdum etiam apertam vim propulsavit. Clericali militiæ jam pridem adscriptus, Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret: ibique Jurisprudentiæ lauream adeptus, atque interea ad sacerdotalem dignitatem evectus, causarum patrocinia in foro dumtaxat Ecclesiastico, proque privatis quibusdam personis juxta sacrarum Canonum sanctiones agere cepit. Verum cum aliquando inter causas agendam leve ei mendacium excidisset, mox verò fortuitâ sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: Os quod mentitur, occidit animam; tanto ejus culpæ dolore ac poenitentia correptus est, ut statim ab ejusmodi vitz instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis se totum divino cultui, sacrisque ministris mancipavit: cumque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, sanctimonialium regimini a tunc existēte Archiepiscopo Neapolitano Præfectus fuit. Quo in mune cum pravorum hominum odia subsisset, primò quidem intentatæ sibi pecis

periculum declinavit, mox verò per sicarum tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vite desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur, suppliciter postulavit: votique compos factus, ob ingentem, quo æstuatat Crucis amorem, ut sibi Andreæ nomen imponeretur precibus impetravit.

Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductōribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Argioris itaque vite curriculum lætari studio ingressus, in eas maxime virtutis exercitationes incubuit, ad quas sese arduis etiam emissis votis obstrinxit, altero scilicet suæ ipsius voluntati jūgiter obsistendi, altero vero in via christianæ perfectionis semper ulterius progrediendi. Regularis discipline cultor assiduus, & in ea promovenda, cum aliis præesset, studiosissimus fuit. Quidquid ab instituti sui Officii, & Regulæ præscripto superaret temporis, orationi, & animarum salutis tribuebat. In confessionibus

exciptendis mira eius pietas; & prudentia emittit, vicos & oppida Neapoli finitima Evangelicis ministeriis, magno cum animarum lucro frequens lustrabat. Quam ardentem erga proximos sancti viri charitatem signis etiam Dominum illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita aegri confessione dormum rediret, ac pluviae ventorumque vis prae lucem faciem extinxisset, non solum ipse cum sociis inter effusissimas imbres nihil machinatus est, verum etiam inusitato splendore, e suo corpore mirabiliter emicantem, sociis inter densissimas tenebras inter monstravit. Abstinencia, & patientia, necnon abiectione, atque edo suo summopere praeceperit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescens, in domino etiam pro interfecto viri operam, & misericordiam iudicum imploravit.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriae induit eum. **R.** Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricae fidei, & ornavit eum. Et.

Lectio vi.

Pluribus in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, & Pla-

centiae instituit. Illius operam sanctus Carolus Borromeus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis, Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore & cultu prosequebatur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos, cum divinas laudes persolveret, e regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroicae virtutum exempla, Prophetiae quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absentia, & futura prospexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram celebrandam, in verbis illis tertio repetitis, Introibo ad Altare Dei, repentino apoplexiae morbo correptus est: mox Sacramentis rite munitus, placidissime inter suos animam efflavit. Eius corpus Neapoli in Ecclesia sancti Pauli ad haec usque tempora eo frequentissimo populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita, & post mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex Maximus solemniter ritu Sanctorum catalogo adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrede in requiem meam. **R.** Quia te vidi justum coram me ex om-

ni-

nibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempnit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. **Quia.** Gloria Patri. **Quia.**

Intertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evangelium sunt Iambi vestri, ut in Communi Confessoris non Pontificis. **LXXXI.**

Pro SS. Tryphone, Respicio & Nympha Martyribus.

Lectio ix.

Tryphon, Decio Imperatore, cum Jesu Christi fidem praedicans omnes ad ejus cultum perducere conaretur, a Decii satellitibus comprehensus, primum equuleo torquetur, & unguis ferreis excarnificatur; deinde sublimibus pedibus candentibus clavibus confixus, fustibus caeditur, & admotis facibus ardentibus aduritur. Quae cum omnia fortiter ferentem vidisset Respicio Tribunus, ad Christi Domini fidem conversus, statim se Christianum esse, palam professus est. Qui varie cruciatus una cum Tryphone rapitur ad Jovis simulacrum: quae statua Tryphone orante concidit. Quare plumbatis crudelissime contusi, nobilissimum martyrium consecuti sunt, quarto Idus Novembris. Eodem die virgo quaedam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testaretur, martyrii

palam ad virginitatis coronam adjoinxit. **Te Deum laudamus.** 17.

In Laudibus fit Commemoratio SS. Tryphoni, & Martyrum, Antiphona. **Vestri capilli.** **V.** Exultabant. **Oratio.** F ac nos, **de supra.** 522.

Vespera de sequenti, Commemoratio praecedentis.

DIE XI. NOVEMBRIS.

In festo sancti Martini Episc.

& Confessoris. Duplex.

Ad Vesperas Antiphona.

Dixerunt discipuli cum reliquis de Laudibus. 530.

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 135.

& loco Iulij, Psalms. Laudate Dominum omnes Gen-

tes. 137.

Capitulum, Eccli. 44. c.

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inventus est justus: & in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

Hymnus. Iste Confessor, qui in Communi Confessoris Pontificis. **LXXIIJ.**

V. Amavit eum Dominus, & ornavit eum. **R.** Stulam gloriae induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beatum virum, cujus anima paradisi possidet: unde exultant Angeli, letantur Archangeli, chorus Sanctorum proclamat, turba Virginum invitat, Mane nobiscum in aeternum.

Oratio.

Oratio.
DEUS, qui conspicias, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius, ut intercessione beati Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra omnia adversa muniamur. Per Dñm̄num.

Et fit Commemoratio S. Andree Avellini, Antiph. Hic vir. ¶. Jusum deduxit. R. Et ostendit illi. Oratio ut supra. 522.

Deinde Comm. S. Memmæ marta. Ana. Iste Sanctus prolege Dei sui certavit usque ad mortem, & à verbis in-piorum non timuit: fundatis enim erat supra firmam petram. ¶. Gloria & honore coronasti eum Dñmine. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.
PRÆSTA quesumus omnipotens Deus, ut qui beati Mennæ martyris tui natalitia cœlimus, intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dñm̄num.
Ad Matutinum, Invitator. Laudemus Deum nostrum. ¶. In confessione beati Martini. Psalm. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Iste Confessor, ut supra. liij. In primo Nocturno, Ana. Martinus adhuc catechumenus hac me veste contexit. Psalm. Beatus vir, cum reliquis de Communi Confes-

soris Pontificis, liv. Antiph. Sanctæ Trinitatis fidem Martinus confessus est, & baptismi gratiam percepit. Psalmus. Quare tremuerunt. liv. Antiphona. Ego signo crucis, non clypeo protectus, aus galea, hostium cingens penetrabo securus. Psalmus. Dñmine, quid multiplicati. lv. ¶. Amavit eum Dñm̄num, & ornavit eum. R. Stola gloriæ induit eum.

Lectiones de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum. Fidelis sermo, sit in Communi Confessoris Pontificis. lv.

R. ¶. Hic est Martinus electus Dei Pontifex, cui Dñminus post Apostolos tantam gratiam conferre dignatus est. ¶. Ut in virtute Trinitatis Deificæ mereretur fieri trium mortuorum suscitator magnificus. ¶. Sanctæ Trinitatis fidem Martinus confessus est. Ut in virtute.

R. ¶. Dñmine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso subire propter eos laborem. ¶. Fiat voluntas tua. ¶. Oculis ac manibus in cælum semper intentus, invictum ab oratione spiritum non relaxabat. Fiat. R. liij. Obeatum virum Martinum Antistitem, ¶. Qui nec mori timuit, nec vivere recusavit. ¶. Dñmine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso labo-

rem,

rem, fiat voluntas tua. Qui nec. ¶. Gloria Patri. Qui nec. In secundo Nocturno, Ana. Confido in Dñmino, quod filia mea precibus tuis reddenda sit sanitati. Psalmus. Cum invocarem. lxij. Antiphona. Terradius cognata Dei virtute, ad baptismi gratiam pervenit. Psalmus. Verba mca. lvij. Antiph. O ineffabilem virum, per quem nobis tanta miracula coruscant. Psalmus. Dñmine Dñminus noster, lvij. ¶. Flēoit enim Dñminus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Lectione iv.

MARTINUS, Sabariz in Pannonia natus, cum decimum attigisset annum, invitis parentibus ad Ecclesiam confugiens, in catechumenorum numerum adscribi voluit. Quindecim annos natus in militiam profectus, primum in Constantii, deinde Juliani exercitu militavit. Qui cum nihil haberet præter arma, & vestimentum quo tegebatur, Ambiani, pauperi ac nudo ab eo petenti, ut Christi nomine sibi elemosynam tribueret, partem chlamydis dedit. Cui sequenti nocte Christus dimidiata illa veste inditus apparuit, hanc mittens vocem: Martinus catechumenus hac me veste contexit. R. Oculis ac manibus in cæ-

lum semper intentus, ¶. Invictum ab oratione spirituum non relaxabat. ¶. Dum sacramenta offerret beatus Martinus, globus igneus apparuit super caput ejus. Invictum.

Lectione v.

DECEM & octo annos cum haberet, baptizatus est. Quare relicta militari vita, ad Hilarium Pictaviensem Episcopum se contulit, à quo in Acolythorum numerum redactus est. Post factus Episcopus Turonensis, monasterium edificavit, ubi cum octoginta Monachis sanctissime aliquamdiu vixit. Qui cum postea ad Candacensem vicum suæ Diocesis in gravem febrem incidisset, asidua Deum oratione precabatur, ut se ex illo mortali carcere liberaret. Quem audientes discipuli, sic rogabant: Cur nos pater deseris? cui nos miseros derelinquis? Quorum voce commotus Martinus ita Deum orabat: Dñmine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem.

R. Beatus Martinus obitum suum longè ante præcivit, dixitque fratribus, ¶. Dissolutionem sui corporis innūnere: quia judicabat se jam resolvi. ¶. Viribus corporis cepit repetitè destitui, convocatisque discipulis dixit. Dissolutionem.

Lect.

Lectio vj.

Sed cum eum in illa vehementi febre supinum orantem viderent discipuli, suppliciter ab eo petierunt, ut converso corpore, tantisper eum remitteret morbi vis, prout conquisceret. Quibus Martinus, Sinite me, inquit, caelum potius quam terram aspicere, ut suo jam teneret itulru ad Dominum spiritus dirigatur. Insciente jam morte, viso humani generis hoste, Quid, inquit, astas creuta bestia? nihil in me funesse reperies. Fa in voce unum & octoginta annos natus, animam Deo reddidit: quam Angelorum chorus excepit, eosque divinas canentes laudes multi, in primis, quos sanctus Severinus Coloniensis Episcopus, audiverunt. **¶** Dixerunt discipuli ad beatum Martinum: Cur nos pater deseris, ut cui nos desolatos relinquis? **¶** Invadent enim gregem tuum lupi rapaces. **¶** Scimus quidem desiderare te Christum, sed salva sunt tibi tua praemia, nostri potius miserere, quos deseris. Invadent. **Gloria Patri. Invadent.**
In tertio Nocturno, Antiph.
Dominus Jesus Christus non purpuratum, aut diademate reventem se venturum esse praedixit **Psalm.** In Domino confido, ut in **Communione unius Martyris. xxi. An-**

tiphona. Sacerdos Dei Martine, aperti sunt tibi caeli, & regnum Patris mei. **Psalmus. D**omine, quis habitabit. **xxix. Antiphona.** Sacerdos Dei Martine, pastor egrégie, ora pro nobis Deum. **Psalmus. D**omine in virtute tua. **xxx. ¶** Tu es sacerdos in aeternum. **¶** Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. xi. c.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio: sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.
Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam in cap. xi. post initium.

Quia in superioribus Ecclesiam synagoga praenuntiat, hortatur nos, ut fidem potius nostram ad Ecclesiam transferamus. Lucerna enim fides est, iuxta quod scriptum est: Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine. Verbum enim Dei fides nostra est: verbum Dei lux est. Lucerna est fides. Frat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Lucerna autem lucere non potest, nisi aliunde lumen acceperit.

¶ O

¶ O beatum virum, in cuius transitu Sanctorum canit numerus, Angelorum exultat chorus, **¶** Omniumque caelestium Virtutum occurrit psallentium exercitus. **¶** Ecclesia virtute roboratur, sacerdotes Dei revelatione glorificantur, quem Michael assumpsit cum Angelis. Omniumque,

Lectio viij.

Haec est lucerna quae accenditur, virtus scilicet nostrae mentis & sensus, ut drachma illa possit, quae perierat, reperiri, Nemo ergo fidem sub lege constituat. Lex enim intra mensuram est, ultra mensuram gratia: lex obumbrat, gratia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensuram legis incladat, sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis Spiritus relictae gratia, quam princeps ille sacerdotum fulgoris supernae divinitatis illuminat, ne eam legis umbra restinguat. Denique lucerna illa, quam matutinis vespertinisque temporibus, ritu veteri, Iudaorum princeps sacerdotum solebat accendere, velut sub modio sita legis evanuit: & civitas illa Jerusalem, quae in terris est, quae occidit Prophetas, quasi in convallibus fetus posita, delitescit: illa autem Jerusalem, quae in caelo est, in qua militat fides nostra, *Pari Autumnali.*

in illo altissimo omnium locata monte, hoc est Christo, non potest tenebris & tinnis hujus mundi abscondi, sed fulgens candore solis aeterni, luce nos gratiae spiritalis illuminat.

¶ Martinus Abrahae sinu letus excipitur: Martinus hic pauper & medicus, **¶** Caelum dives ingreditur, hymnis caelestibus honoratur. **¶** Martinus Episcopus migravit a saeculo: vivit in Christo gemma sacerdotum. Caelum dives. **Gloria Patri. Caelum dives.**

Pro sancto Menna martyre.

Lectio ix.

Menna Egyptius, Christianus miles, in persecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum, cum poenitentiae causa in solitudine secessisset: natali die Imperatorum, quo populus celebri spectaculo tenebatur, in theatrum prostrans, libera voce Gentium suspensionem insectabatur. Quam obrem comprehensus, & Pyrho Praeside, in Metropoli Corinthensium Phrygiae vincit, toris crudeliter caeditur: deinde equilo tortus, lampadibus ardentibus ad corpus admotis, plagisque cubilio conficatis, tum per virgas & virgas ferreas manibus ac pedibus colligatis tractus, plumbatis etiam con-

Z

tu-